

2, 5.

N. STEINGRÍMUR THORLÁKSSON
RITSTJÓRI.

April 1907

VORIÐ, BLESSAD VORIÐ.

(Lag: Trúðu' á tvent í heimi.)

Vorið, blessað vorið
vindur sér nú inn.
Blítt er það og hjartleitt.
Bros um rjóða kinn.

Hlýtt það öllum heilsar
heimilinu á.
Allir taka' af alhug
undir kveðju þá.

Líka karlinn kaldi
kveðja vorið fer.
Vor hann örmum vefur —
vetur gleymir sér.

Björtustu þó brosi
börnin kveðja þig,
vor! og veigar þínar
varmar teygja' í sig.

Draum þau stóran dreymir, —
dátta þeim hugur hlær,